

[Finn Poulsen.]

fuld person. Han opnår en stor personlig tilfredsstillelse, og han er et billede i den almindelige boligsituation, som man ikke skal miskende. Det er heller ikke let at se, at vor boligsituation, hvor speget den end er, kan være af en sådan karakter, at det er nødvendigt at gribe ind over for selvbyggeriet, som dog trods alt, selv om det set i relation til den enkelte person er betydeligt, ikke kan spille den afgørende rolle i det store problem, som boligbyggeriet er.

Jeg er altså meget utilfreds med den disposition, boligministeriet her har foretaget. Det forekommer mig, at man i høj grad her retter bager for smed, i høj grad lader det gå ud over den lille mand. Som jeg sagde, skete standsningen i august, og det næste betænkelige ved den højtærede boligministers udtalelse er dette, at boligministeren har oplyst, at han håber i den kommende tid at kunne komme så vidt med sine overvejelser, at der engang i vinter på ny kan gives tilladelse til selvbyggeri. En gang i vinter! Det er ikke nogen fin, effektiv administration at måtte henvise folk til at bygge engang i vinter. Jeg er af den opfattelse, at det må være muligt i boligministeriet, der altså har haft problemet under overvejelse siden august, at klare sig sine tanker langt, langt hurtigere. Det er ikke nogen god administration. Jeg håber derfor, at jeg kan opnå fra den højtærede boligminister et koncist svar på spørgsmålet: hvor hurtigt og under hvilke former vil ministeren på ny give tilladelse til selvbyggeri?

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg går ud fra, at det ærede medlems spørgsmål alene har relation til parcelhusbyggeriet, og vil gerne fremhæve, at der jo ikke er tale om stop for selvbyggeri. Igangværende selvbyggere kan fortsætte byggeriet; sådanne selvbyggere, som efter at have fået dispensation eller som følge af frigivelsen i september 1964 nu kan få kommunal

byggetilladelse, kan frit gå i gang med byggeriet efter de almindeligt gældende regler, og i øvrigt står det enhver, som har fået en byggetilladelse, frit for at gennemføre sit byggeri som selvbygger, hvad jeg som det ærede medlem har overordentlig sympati for.

Det, der har givet anledning til spørgsmålet, er vel det forhold, at vi i boligministeriet har måttet tage op til overvejelse selvbyggerens fortrinsstilling med hensyn til at kunne begynde deres byggeri uden at skulle afvente de generelle frigivelser af parcelhusbyggeriet, der gives ved udsendelse af bekendtgørelser fra ministeriet. I øjeblikket er forholdet det, at såfremt visse vilkår med hensyn til husenes størrelse og pris er opfyldt, kan bygherrer på Sjælland gå i gang med byggeriet, såfremt de har ansøgt om kommunal byggetilladelse inden den 1. januar 1964. Den tilsvarende dato for de øvrige regulerede områder er 1. marts 1964. Det er altså den ventetid, der kan være i forhold til sådanne frigivelsesdatoer, vi hidtil har ladet selvbyggerne springe over, således at de ikke har haft en ventetid på nogle måneder. Andre bygherrer og sådanne, som søger lejlighed i nybyggeriet, kan jo ikke regne med at komme til med det samme.

Baggrunden for den særlige praksis med dispensation til selvbyggere er det forhold, at da reguleringerne satte ind, modtog vi andragender fra folk, som selv ville opføre deres huse uden at trække på den knappe arbejdskraft inden for byggefagene. Vi mente ikke at burde lægge sådanne mennesker hindringer i vejen, som var rede til at ofre deres fritid et år eller mere på at skaffe sig en bolig.

I takt med rationaliseringen af byggetoderne er kredsen af selvbyggere udvidet, og selvbyggeriet har nu et betydeligt omfang. Boligministeriet modtager talrige meddelelser om misbrug af ordningen derved, at selvbyggeriet udføres med betalt medhjælp. Vi ser i dagspressen annoncer, hvor der ligefrem tilbydes selvbyggere ar-